

برنده جایزه «ادبیات داستانی زنان» رکورد شکست

با اعلام برگزیده نهایی جایزه «ادبیات داستانی زنان»، «باربارا کینگسالور» به نخستین نویسنده‌ای تبدیل شد که این جایزه ادبی را دو بار دریافت کرده است. «باربارا کینگسالور» به عنوان برنده جایزه ادبیات داستانی زنان در سال ۲۰۲۳ انتخاب شد و به این ترتیب به نخستین نویسنده‌ای تبدیل شد که در تاریخ ۲۸ ساله این جایزه، دو بار موفق به دریافت آن شده است.

«گلندا جکسون» در گذشت

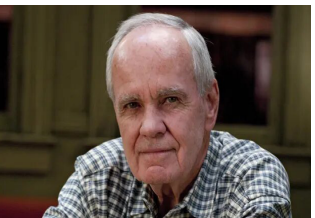
«گلندا جکسون» بازیگر برنده دو جایزه اسکار و سیاستمدار پیشین بریتانیایی در سن ۸۷ سالگی درگذشت. این بازیگر بریتانیا اخیراً در فیلم «فراری بزرگ» در کنار «مایکل کین» ۹۰ ساله نقش آفرینی کرده بود. «گلندا جکسون» برنده دو جایزه اسکار بود و از دهه ۹۰ میلادی وارد عرصه سیاست شد.

«می تو» جلوی دوربین می‌رود

فیلم سینمایی «می تو» به کارگردانی حسن نجم‌آبادی با روایتی از مشکلات یک کارگردان با بازیگرانش ساخته می‌شود. به نقل از روابط عمومی پروژه، فیلم سینمایی «می تو» به نویسندگی، تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسن نجم‌آبادی، یکی از فیلم‌های سینما، وارد مرحله پیش‌تولید شد و به‌زودی فیلم‌برداری آن در تهران آغاز می‌شود. نجم‌آبادی پیش از ساخت این فیلم، سابقه کارگردانی ۱۵ فیلم کوتاه از جمله صلح، مورچه، سیم مس، ۷۷ سال تنهایی، فصل سفید، بسوی رنگین کمان، فصل قرمز و آپارات را داشته است.

«کورمک مک کارتی» در گذشت

«کورمک مک کارتی» نویسنده آمریکایی که نگارش رمان‌هایی چون «جایی برای پیرمردها نیست»، «جاده» و «صفالنهار خون» را در کارنامه داشت در سن ۸۹ سالگی درگذشت. «کورمک مک کارتی» یکی از بزرگترین رمان‌نویسان آمریکا محسوب می‌شد که با رمان «جاده» موفق به کسب جایزه معتبر پولیتزر شد و رمان مهیجش با عنوان «جایی برای پیرمردها نیست» دستمایه ساخت فیلمی سینمایی با همین نام از برادران کوئن در سال ۲۰۰۷ بود که برنده اسکار بهترین فیلم، بازیگر نقش مکمل مرد، کارگردانی و فیلمنامه اقتباسی شد.

هالیووداز داستان‌های قدیمی ایرانی استفاده می‌کند؟

طراح حرکت نمایش موزیکال «هفت خان اسفندیار» با اشاره به اینکه طراحی حرکت در تئاتر ایران نوظهور است و روزی می‌رسد که بیشتر نمایش‌ها براساس حرکت بدن اجرا خواهند شد، گفت: روایت‌های داستانی گذشتگان ما آنقدر جذاب است که اگر خودمان از آن‌ها استفاده نکنیم، هالیوود از آن بهره خواهد برد. علی‌براتی از میانه دهه هفتاد فعالیت خود در زمینه طراحی حرکات را شروع کرد که نمایش‌های «دریادلان»، «مری پاپینز» و «سید» از جمله کارهای اوست. براتی که پیش از این با طراحی حرکت نمایش‌های «الیور توئیست» و «بینوایان» با حسین پارسایی همکاری داشت، این بار علاوه بر طراحی حرکت به عنوان دستیار کارگردان در نمایش «هفت خان اسفندیار» حضور داشته است. این نمایش موزیکال برداشتی آزاد از یک داستان مشهور شاهنامه اثر حکیم ابوالقاسم فردوسی است که حکایت سفر پرماجرایی اسفندیار رویین‌تن به قصد رهان‌شدن خواهرانش همای و به‌آفرید از چنگ تورانیان را روایت می‌کند. براتی درباره همکاری دوباره خود با حسین پارسایی به ایسنا گفت: آقای پارسایی خیلی وقت پیش تصمیم داشت یک نمایش موزیکال بر اساس داستانی ایرانی روی صحنه ببرد. خود ما هم با او هم‌عقیده بودیم که به جای کارهای غربی و ترجمه، کاری با داستان‌های ایرانی بسازیم اما ایشان بر این عقیده بود ابتدا لازم است یکسری آزمون و خطا داشته باشیم تا به پختگی لازم در اجرای نمایش‌های موزیکال برسیم و سپس به تولید یک محصول ایرانی و ملی بپردازیم. بعد از «الیور توئیست» و «بینوایان» توانستیم نقاط قوت و ضعف کارهای موزیکال را کشف کنیم و در این زمان بود که او گفت، دیگر وقت ساخت

محلی وجود دارد که برخی از آنها به‌روز شده و یکسری هم به مرور زمان از بین رفته است. من به عنوان طراح حرکت «هفت خان اسفندیار» تحقیقاتی مربوط به قصه و نمایشنامه انجام دادم تا ببینم هر بخش روایت به آئین‌های کدام قسمت از کشورمان نزدیک است و روی آنها کار کنم. بعد از آن ایده‌هایی در ذهنم خلق شد که در گفت و گو با کارگردان و همکاران به مرحله اجرا رسیدند.

وی ادامه داد: به عنوان مثال در صحنه اول که مربوط به تورانیان است؛ چون انسان‌های بدوی و وحشی بوده‌اند، به این نتیجه رسیدیم بهتر است زانوهای‌شان خم شود؛ شیوه راه رفتن‌شان وحشی‌تر باشد یا مثلاً فک‌صورت‌شان جلو بیاید تا استایل بدوی‌تری پیدا کنند. مدت زیادی هم تمرین انجام گرفت تمام صحنه‌ها تک به تک با دقت بررسی شد و برای همین ابتدا ویژگی‌های شخصیت‌ها را کشف کردیم و سپس بر اساس موسیقی، طراحی و تمرین حرکات انجام شد. برای درباره چگونگی هماهنگی حرکت با بازیگران، موسیقی، نور، صدا، دکور و... توضیح داد: نخستین شانس من در این پروژه همراهی با بردیا کیارس و پوریا خادم است. من با این دو عزیز دوست هستم و تجربه سال‌ها همکاری در پروژه‌های «ولپورتویست»، «علمدار» و... داریم. برای ساخت موسیقی این نمایش نیز جلسات بسیاری با حضور من، حسین پارسایی و بردیا کیارس برگزار شد تا صحنه‌ها به درستی طراحی و موسیقی اتفاق مهم این پروژه به مدیریت حسین پارسایی تمام اعضای تیم را کنار یکدیگر قرار می‌داد تا کار را به صورت هماهنگ پیش ببرد. سخت‌ترین صحنه نمایش کدام است؟ طراح حرکات «هفت خان اسفندیار» درباره این‌که صحنه‌های یکی از صحنه‌های بسیار سخت که ما باید با بازیگر هماهنگ شویم و او باید بخواند و با تیم حرکت، همراه شود و اعضای گروه حرکت هم کارشان را انجام دهند، صحنه گرگستان است. در این صحنه یک خطا می‌تواند ریتم را به هم بزند که اتفاقاً فقط یک بار رخ داد و پای یکی از بچه‌ها پیچ خورد و باعث شد امین زندگانی یک ثانیه عقب بیافتد و شمشیر به صورت یکی از بچه‌ها کشیده شود. البته اتفاق خاصی نبود و حادثه آفرین نشد. او ادامه داد: می‌خواهم بگویم در فضایی که ما تمرین می‌کنیم یک خطای کوچک، باعث اتفاق خطرناک می‌شود یا باعث می‌شود ریتم کار از بین برود. به عنوان مثال در صحنه نیاشگران، ممکن است تماشاجی اصلاً متوجه نشود هر کدام از این گروه هشت نفره با شنیدن صدای موسیقی یک حرکت متفاوت انجام می‌دهند؛ اما در کل صحنه یک هماهنگی جذاب دیده می‌شود.

حرف‌های قبل از مرگش

بوی امید می‌داد

اسماعیل سلطانیان در سریال «یوسف پیامبر» سلطانیان که آخرین کار تلویزیونی‌اش سریال «قورباغه» (ساخته هومن سیدی) برای شبکه نمایش خانگی بود، گفت که بعد از این سریال متاسفانه دیگر توان کار کردن نداشته است.

این بازیگر قدیمی درباره علاقه‌اش به بازیگری و اینکه چقدر دوست دارد دوباره مقابل دوربین دیده شود؟ مقابل دوربین دیده بود: اگر خطرناک‌ترین کاره‌ها را بازی می‌کردم، تا اینکه در سال ۱۳۶۲ به‌طور حرفه‌ای با ریشه در خاک وارد سینمای حرفه‌ای شدم. مختار سائقی: همیشه از من می‌خواهند نقش معتاد را بازی کنم

برای اسماعیل سلطانیان؛

حرف‌های قبل از مرگش بوی امید می‌داد

بازگشت به کار موج می‌زد. این بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون بامداد ۲۴ خرداد ماه در سن ۶۹ سالگی بر اثر ایست قلبی درگذشت. او در آخرین صحبت‌هایش به خبرنگار ایسنا گفته بود که فعلاً ناتوان است باید صبر کند ببیند خدا برایش چه می‌خواهد و آیا می‌تواند به عرصه بازیگری برگردد یا خیر. این بازیگر در صحبت‌هایش بارها تأکید کرده بود که از ۱۲ سالگی وارد این حرفه

مختار سائقی:

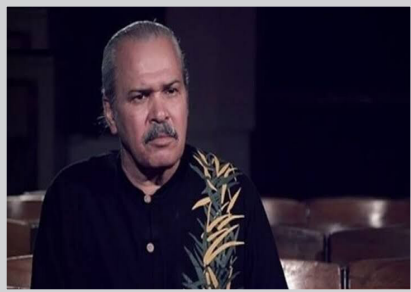
همیشه از من می‌خواهند نقش معتاد را بازی کنم

می‌خواهند که بازی کنم. به خاطر اینکه به گفته آنها این نقش را خیلی واقعی اجرا می‌کنم. حتی حاضر نیستند نقش‌های دیگری را برای من امتحان کنند که ببینند آیا در این نقش‌ها هم واقعی هستم یا نه. وی افزود: از دوره دبستان جزو گروه تئاتر بودم، وارد دبیرستان که شدم تئاتر هم نمی‌کشم اما همیشه فرحبخش آشنا شدم. از

می‌خواهند که بازی کنم. به خاطر اینکه به گفته آنها این نقش را خیلی واقعی اجرا می‌کنم. حتی حاضر نیستند نقش‌های دیگری را برای من امتحان کنند که ببینند آیا در این نقش‌ها هم واقعی هستم یا نه. وی افزود: از دوره دبستان جزو گروه تئاتر بودم، وارد دبیرستان که شدم تئاتر هم نمی‌کشم اما همیشه فرحبخش آشنا شدم. از

برای نخستین بار که عکس و اسمم در تیتراژ درج شد، پرواز می‌کردم

بازیگر رسوایی (مسعود دهنمکی ۱۳۹۱) گفت: وقتی وارد سینما شدم برای نخستین بار که عکس و اسمم در تیتراژ ریشه در خون (سپروس الوند ۱۳۶۲) در مجله فیلم درج شد، پرواز می‌کردم و می‌گفتم دیگر تمام است. اما ۱۰ سال بعد کتابی با عنوان فرهنگ بازیگری در سینمای ایران منتشر شد که در صفحه ۳۰ آن از من به عنوان بازیگر نقش‌های

کوتاه یاد شده است. چرا مختار سائقی نتوانست سوپر استار شود؟ سائقی درباره اینکه چرا نتوانست سوپر استار شود؟ پاسخ داد: این برای خودم خوب بودی.

هم سوال است. امیدوارم دست‌اندرکاران یک روزی جواب این سوال را بدهند. چون با هر کسی در هر نقشی و روی صحنه هم که کار کردم گفتند چقدر خوب بودی.